

VOORWOORD

Oek oek oek, ik heb mijn eigen boek

Ik dacht laat ik daar maar mee beginnen, want zo kennen jullie mij. Hoeveel TikTok-filmpjes ben ik niet op die manier begonnen? Zomaar wat voorbeelden:

buis buis buis, mijn moeder heeft een zwaar gehandicapte in huis

of:

ugs ugs ugs, deze handi zit aan de drugs

of:

bestaan bestaan bestaan, er is een slang mijn nosso in gegaan

Ik weet niet of per se deze briljante rijmpjes mij tot een bekende tiktokker hebben gemaakt. Ik denk dat dat eerder is gekomen doordat ik in een rolstoel zit, vanwege mijn ziekte, spierdystrofie Duchenne, en dat ik daar op mijn account *Lilhandi* ontelbaar veel te

flauwe grappen over heb gemaakt. Ik werd genomineerd voor tiktokker van het jaar en kwam meerdere keren op tv, radio en in de krant. Ik verzamelde in korte tijd meer dan 350.000 volgers, die nu, een paar jaar later, nog altijd niet zijn vertrokken. Zo trouw! Of ze vergeten steeds me te ontvolgen, dat kan ook.

En toen kreeg ik een berichtje van een schrijver, Jelmer Soes, die vroeg of ik een boek met hem wilde schrijven over mijn leven. We maakten een afspraak om kennis met elkaar te maken. In de eerste minuten dacht ik dat hij een grap met me maakte, want hij begon te stotteren! Dat doe ik dus zelf ook, stotteren. Maar hij was me niet aan het nadoen of zo, het was gewoon toeval. Daar zaten we, op een terras in Zeist, een stotterende handi met een spierziekte, en een stotterende schrijver. Je begrijpt: onze gesprekken duurden lang.

Hij is de afgelopen anderhalf jaar vaak bij mij thuis geweest, om mijn hele verhaal op te schrijven. En omdat ze mij en mijn familie zo waanzinnig knap vonden, hebben ze ook nog een fotograaf op ons afgestuurd. Tengbeh Kamara maakte foto's van ons die mijn moeder zo mooi vindt dat ze er nog steeds elke keer bij moet huilen. Test of jij het wel droog houdt; ze staan midden in dit boek.

Dus: volgde jij me al, en ben je benieuwd naar wie ik eigenlijk ben of ooit was? Of volgde je me nog niet,

maar wil je weten hoe je het voor elkaar krijgt met een heel nasty spierziekte toch superpositief in het leven te staan (niet letterlijk)? Spring dan achter op mijn rolstoel, deze handi neemt je mee. We kunnen maximaal 10 km per uur, maar ik beloof: je gaat je niet vervelen. Ik kan misschien niet lopen, maar ik rijd zo je hart in.

TikTok 9 augustus 2021

Endri rijdt in zijn rolstoel door de tuin, filmt in selfie-stand.

Endri: 'Mijn lelijke zus is terug van vakantie. Ze was met haar verloofde, ze hebben goeie dingen gedaan.' (*kijkt cheeky in de camera*) 'Grapje. Maar goed, zij is terug. En besef, het boeit me echt niet, ik wil alleen die c...c...cadeautjes. Dus lelijke zus, heb jij cadeautjes voor mij meegenomen?'

Eljana (*buiten beeld*): 'Zeker wel!'

Endri: 'Zie je? Als gehandicapte krijg je altijd wat. Ze vinden jou zielig, ohhhh de enige gehandicapte thuis. Ik heb altijd voordelen.'

Volgende shot.

Endri: 'En Ela, heb je genoten met jouw man?'

Eljana (*buiten beeld*): 'Zekerrr, ik mis hem!'

Endri: 'Heb je op hem gesprongen?' (*kijkt lachend in de camera*)

Eljana (*buiten beeld*): 'Houd oooooop!'

Endri (*zeurtoontje*): 'Houd oooooop, houd oooooop. MAAGD TOT DE HUWELIJK! JAAAA!'

3 miljoen views

312.400 likes

2711 reacties

ONTHULLING: LELIJKE ZUS IS NIET LELIJK!

Dit is tot nu toe mijn best bekeken TikTok-post ooit. Nog een stuk of twintig andere vlogs zijn meer dan een miljoen keer bekeken. Ze komen voor het grootste deel uit de periode tussen 2020 en 2022, toen ben ik vaak viral gegaan. Ik ga daar nog alles over vertellen, maar dit boek begint bij mijn lelijke zus – en het eindigt er ook weer mee, kan ik je alvast vertellen.

Het is meerdere keren gebeurd – nee, het gebeurt nog stééds – dat ik met mijn zus ergens naartoe ga, we zijn buiten op straat en we komen iemand tegen die mij volgt op TikTok of Insta, en die zegt: ‘Is dat je zus? Maar ze is helemaal niet lelijk!’ Nee mensen, dat klopt, maak kennis met zo ongeveer mijn best gelukte grap ooit: dat ik als handi in mijn rolstoel, telkens als Eljana figureert in mijn video’s, haar introduceer als ‘mijn lelijke zus’. Ze vindt dat niet erg, geloof me, ik heb het

bij haar gecheckt, ze snapt de grap en gaat er gewoon in mee.

Tweede onderdeel van de grap: dat ik in mijn filmpjes altijd doe alsof wij elkaar de hele dag door zitten te irriteren, simpelweg door er te zijn. Dat ik me kapot erger omdat zij er zo lang over doet in de winkel. Of dat ik haar opzoek op haar werk, puur om haar te zieken. In werkelijkheid is het zo anders. Zij noemt het een bijna spirituele band, ik noem het een blue-tooth-connectie. Hoe je het ook noemt, Ela en ik kunnen nooit meer zonder elkaar.

Maar dat zijn we heel lang wel geweest. Acht jaar, op een paar vakantieweken na, leefden we los van elkaar, met meer dan tweeduizend kilometer tussen ons in. Die acht jaar begon zomaar, onaangekondigd, op een random dag in een random week, bij oma thuis, toen nog in Tirana, in Albanië. Daar kom ik vandaan.

Maar daar zijn we nog niet. Eerst moeten we even de administratie doen: wat heeft deze handi nou precies, hoe gehandicapt is hij, gaat-ie al bijna dood of is-ie nog niet helemaal stuk, en waarom maakt hij alleen maar flauwe grappen over zijn kapotte handi-lijf met die scheve kippenpootjes eronder?